

Sygn. akt IV KO 70/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M.B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2019 r.,

wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku M.B. o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

M.B. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 4 lipca 2018 r., sygn. akt III K (...) za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. na karę 12 lat pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt II AKa (...), zmienił zaskarżony apelacjami prokuratora i obrońcy oskarżonego wyrok w zakresie orzeczenia o kosztach obrony, a w pozostałej części utrzymał go w mocy.

W dniu 11 czerwca 2019 r. Sądowi Najwyższemu, zgodnie z jego właściwością, został przekazany wniosek skazanego o wznowienie postępowania. Wobec tego, że skazany nie wskazał w tym piśmie na jakąkolwiek okoliczność, która mieściłaby się w podstawach wznowienia, zarządzeniem z dnia 13 czerwca

2019 r., M.B. został wezwany do uzupełnienia wymienionego braku wniosku pod rygorem odmowy jego przyjęcia.

Braku tego skazany nie uzupełnił. Wprawdzie złożył odpowiedź na zarządzenie, ale i w tym piśmie nie przedstawił żadnych okoliczności, które można byłoby rozpatrywać w kategoriach podstaw wznowienia postępowania. Uwzględniając treść rozstrzygnięcia objętego wnioskiem o wznowienie, przypomnieć bowiem trzeba, że w myśl regulacji zawartej w art. 540 k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznawia się, jeżeli w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia albo po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze, bądź też skazano go za przestępstwo zagrożone karą surowszą albo nie uwzględniono okoliczności zobowiązujących do nadzwyczajnego złagodzenia kary.

Pismo skazanego nie zawiera żadnej argumentacji, która w jakikolwiek sposób mogłaby być powiązana z podstawami wznowienia postępowania i chociażby w najmniejszym stopniu uprawdopodobniała zaistnienie okoliczności wskazujących na to, że w związku z postępowaniem w sprawie dopuszczono się przestępstwa mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia albo ujawniły się nowe fakty i dowody mogące uzasadniać przypuszczenie, że skazany nie popełnił przestępstwa, za które został skazany. Nie odmawiając skazanemu prawa do własnej oceny materiału dowodowego i prowadzenia rozważań dotyczących tego, czy któraś ze znanych mu osób mogła być zdolna do popełnienia przypisanego mu przestępstwa i mogła mieć motyw w pozbawieniu życia jego żony, stwierdzić trzeba, że wyniki tych rozważań, mające wyłącznie charakter domysłów, nie stanowią podstawy wznowienia postępowania.

Mając powyższe na uwadze, zasadnym jest skorzystanie w niniejszej sprawie z trybu przewidzianego w art. 545 § 3 k.p.k., który pozwala na odmowę przyjęcia wniosku, bez poddawania go procedurze uzupełnienia braków formalnych – w tym wyznaczenia obrońcy z urzędu, jeżeli treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanego jest bezzasadny w stopniu oczywistym i na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił jego przyjęcia.

as